

med det her forslag ret til det. Så argumentationen hænger simpelt hen ikke sammen.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er fuldt ud klar over, at man ikke har pligt til at afholde sin barselorlov. Men det forslag, der ligger her, tilsidesætter jo totalt baggrunden for, at vi har de regler, vi har i dag, netop det fysiske element. Det er den ene ting.

Og så er det et forslag, som er gennemsyret af, at mennesker er ens og har de samme behov, og det er jeg altså uenig i. Med det sundhedsvæsen, vi har i dag, er jeg helt sikker på, at man kan få den hjælp, man har behov for i en så tragisk situation. Hvis det ikke er tilfældet, er jeg meget åben over for at kigge nærmere på det, men den præmis med, at vi alle sammen er ens, køber jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu indrømmede hr. Per Ørum Jørgensen så, at det ene element i argumentationen ikke har nogen gang på jorden.

Så er der det andet element, det med de fysiske behov. Så er det bare, jeg spørger mig selv: Er der nogen som helst forringelse i forhold til kvindens ret, som man, ud over sorgen, kan argumentere med måske på nogle tidspunkter i hvert fald kan være et eller andet fysisk betonet?

Der er jo ingen forringelser. På bundlinjen står der om mandens ret til sorgbearbejdelse ved hjælp af en længere tids barselorlov, uden at det går ud over kvinden, uden at det går ud over nogen som helst fysiske behov. Kan hr. Per Ørum Jørgensen ikke indrømme, at sådan hænger det sammen, og at der derfor ingen argumenter er imod, at det her forslag skulle kunne vedtages?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg ved ikke, om hr. Jørgen Arbo-Bæhr misforstår mig, når jeg taler om fysiske behov. Når jeg taler om fysisk behov, er det selvfølgelig på baggrund af en fødsel og den restitution, som naturligt kommer efterfølgende. Det er faktum, og det er egentlig også baggrunden for, at vi har de regler, som vi har i dag.

Jeg har sagt det flere gange, og jeg vil gerne gentage det. Jeg tror, at de fleste mennesker i så tragisk en situation som den her reagerer for-

skelligt på det, har forskellige behov, og der er vi så privilegerede at bo i et land, hvor der er mulighed for at få hjælp, alt efter hvad der er den rigtige løsning i den pågældende situation. Det tror jeg faktisk er den langt bedste løsning.

Er hjælpen ikke tilstrækkelig, som den er i dag, så synes jeg, vi skal åbne over for at kigge på det. Det her er ikke et økonomisk spørgsmål, det er ikke et hensyn til erhvervslivet, for selvfølgelig er det ikke det med så tragisk en baggrund, men grundlæggende tror jeg på, at folk, er forskellige og har forskellige behov.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil prøve at tage udgangspunkt der, hvor vi er enige, oppositionen og regeringen, nemlig i spørgsmålet om, at folk skal have en mulighed for at blive behandlet i overensstemmelse med, hvordan de har det oven på sådan en meget ubehagelig oplevelse.

Så tænker jeg på, hvordan den konservative ordfører vil forholde sig til den mulighed, at man simpelt hen gav forældreparret en pulje af barselorlov og i stedet for at sige, at man ligestiller manden med kvinden, så i stedet for sagde: Vi giver forældreparret et antal uger, som nu skal være passende – svarende til det, vi nu kan forhandle os frem til – og så må det være op til forældrene selv at fordele dem, sådan som deres behov er i den konkrete familie? I nogle familier vil kvinderne have haft en meget voldsom fødsel og have brug for lang restitution, og manden kan jo egentlig omvendt måske være i en situation, hvor den bedste måde, han kommer over den her oplevelse på, er at komme ud at diskutere den med kollegerne. I andre situationer vil ægteparret have brug for at være sammen om det her og støtte hinanden i hverdagen.

Kunne man forestille sig den model, at vi simpelt hen sagde: Nu puljer vi et antal uger svarende til det behov, der er hos forældrene, og så fordeler de dem?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg har egentlig meget stor sympati for de tanker, der ligger bag, for jeg hører sådan set den radikale ordfører bekræfte det standpunkt, at mennesker er forskellige og har behov for forskellige løsninger i det her tilfælde.

Det er også derfor, jeg ikke rigtig forstår, hvorfor vi så skal lave en model med x antal uger. Altså, som jeg kan høre på den radikale